

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

sreda, 5. oktober, 2022

Gal 2,1-2,7-14; Ps 117; Lk 11,1-4

Premišljajmo

Danes smo povabljeni, da premišljujemo o molitvi, ki jo dobro poznamo. Jezus sam je rekel svojim učencem: *«Oče, posvečeno bodi tvoje ime; pridi tvoje kraljestvo; naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne; in odpusti nam naše grehe; saj tudi mi odpuščamo vsakemu, kateri nam je dolžan; in ne vpelji nas v skušnjava!»*.

Očenaš je v resnici molitev Božjih otrok, molitev, v kateri se obračamo na »našega Očeta«, pa tudi na naše brate in sestre. In kot bratje in sestre smo povabljeni, da se obrnemo k Bogu, enemu in edinemu Bogu. Resnično, potem ko smo rekli: pridi k nam tvoje kraljestvo, posvečeno bodi tvoje ime, prosimo za odpuščanje naših grehov, kajti mi sami smo delovali proti našim bratom in sestram, ki imajo dolge napram nam. Pripravljeni smo odpustiti in upamo si prositi Gospoda, naj nam odpusti. Gospodovo odpuščanje ni majhna stvar: zahtevno je in povabljeni smo, da prejmemo mero odpuščanja, za katero prosimo Boga, našega Očeta, in ki jo darujemo svojim bratom in sestram. Poslušajmo Jezusa: *»Slišali ste, da je bilo starim rečeno: Ne ubijaj! Kdor pa ubije, bo kriv pred sodbo. Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se jezi na svojega brata, bo kriv pred sodbo. Kdor pa reče bratu »raká«, bo kriv pred velikim zborom; in kdor mu reče »norec«, bo kriv in obsojen na pekleno dolino ognja! Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi, pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi z bratom, potem pa pridi in daruj svoj dar.»* (Mt 5,21-24).

Upoštevajte zahtevo: če se kdo jezi na brata; če kdo žali svojega brata; če ga nekdo označi za norca ... če se spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi. Težava ne nastane, ko si jezen na nekoga ali če te je nekdo osramotil. Problem nastane, ko v vesti veste, da ima bližnji, ki je bil prizadet zaradi vašega vedenja, prav. Ne moremo »tiho« darovati Bogu in moliti k njemu, ne da bi poskrbeli za naš odnos z brati in sestrami. Oče nas prosi, naj se najprej spravimo z brati, preden mu pridemo predstaviti svoje daritve. Kakšne zahteve!

Vsak od nas se seveda obrača k Bogu, vendar smo povabljeni, da se k njemu obračamo skupaj, saj je on »naš Oče«, mi pa smo »njegovi otroci«; smo bratje in sestre istega Očeta. Božji odnos ljubezni do nas, do vsakega izmed nas, je treba živeti med nami. »Zgodovina odrešenja povzdiguje Boga v njegovi zastonjski, velikodušni in neizčrpni ljubezni (agape) (Rim 8,31-38), povzdiguje pa tudi človeka, ki mu je Gospod omogočil, da resnično pokaže svojo naravo kot »sin«, ne le kot prejemnik, ampak tudi kot prenašalec ljubezni, torej načela upanja, dokler ne bo nič drugega kot ljubezen, ker bo vse podrejeno Bogu, ki bo "vse v vsem" (1 Kor 15,28)« (Papeška biblična komisija, *Qu'est-ce que l'Homme ? Un itinéraire d'anthropologie biblique*, neuradni prevod (op. prev., Pariz, Cerf, 2020, str. 423).

To je dobra priložnost, da to besedilo povežemo s tem, kar nam sveti Pavel pripoveduje o apostolu Petru in njegovem odnosu do vernikov poganskega izvora: jedel je z verniki poganskega izvora, vendar je svoj odnos spremenil takoj, ko so se pojavili kristjani judovskega izvora. Od tod Pavlov očitek: *»Če ti, ki si Jud, živiš po pogansko in ne po judovsko, kako hočeš prisiliti pogane, da bi živeli po judovsko?»*. Tudi danes se postavlja vprašanje: kako lahko živimo kot Jezusovi bratje in

sestre? Povabljeni smo, da živimo po evangeliju in ne po kulturnih vrednotah, ki bi nam jih lahko vsilili misijonarji. Seveda je evangelij vzet iz kultur Kristusovih učencev, vendar moramo v luči evangelija znati kritizirati naš način življenja, naše družbene in bratske odnose, naš način misijonarstva. Tako poslanstvo *ad gentes* kot poslanstvo *inter-gentes* nas izzivata, da sprejmemo inkulturacijo in medkulturna srečanja. To pa v luči evangelija, da bi zakoreniniti svoja dejanja in odločitve v Božjem usmiljenju in nežnosti. Pravičnost in mir, Božja ljubezen in odpuščanje, razodeto v Jezusu Kristusu, nas vse izzivata k spreobrnjenju. Evangelij, ki ga ponudimo drugim, je naslovljen tudi na nas.

Skupaj in vsak na svoj način smo povabljeni, da se spreobrnemo, da bi postali resnično in vedno boljši bratje in sestre v Kristusu. Povabljeni smo, da zgradimo cerkev bratstva. Ne gre za to, da bi obtičali pri gospodarski in finančni razsežnosti problemov in pomoči, ampak da pokažemo na naloge, ki jih je potrebno opraviti, da bo družbeno tkivo ostalo živo. S človeškega in bratskega vidika smo povabljeni, da upoštevamo trpljenje tistih, ki se počutijo zapuščene in izključene, pa naj bodo to ostareli, mladi ali ženske. Kako lahko tiste, ki se zdijo neuporabni, odrinjeni od dela in drugih družbenih dejavnosti, vključimo v družbeno življenje?

Skupaj smo povabljeni, da slavimo Gospoda in ga ponudimo vsem narodom. Vsi smo povabljeni, da ga slavimo v naših jezikih, kulturah in tradicijah v vseh deželah. Povabljeni smo, da se zahvalimo za njegovo ljubezen in odpuščanje, ki sta močnejša od vsega našega nasilja in vseh naših organizacij, ki gradijo zidove med ljudmi. Naj bo blagoslovljen Gospod, čigar zvestoba je večna. Amen.

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*